

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714208768
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8714208768.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Y. XXX, XXX XX O. G., právne zastúpený JUDr. Mária Faithová, advokátka so sídlom Hlavná 28, 925 26 Reca, proti žalovaným: 1. W. B., so sídlom I. V. B. R. XXXX/X, XXX XX B., R.: XX XXX XXX, 2. FORESTER GROUP, a. s. so sídlom Ve stínu 167/3, 101 00 Praha 10, Česká republika, IČO: 616 73 269, 3. R.. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. B. X, XXX XX B. XX, J. republika, 4. FORESTER RESIDENCE, s.r.o. so sídlom Podjavorinskej 3405/22, 058 01 Poprad, IČO: 36 770 183, žalovaní v 2., 3. a 4. rade právne zastúpení JUDr. Barborou Miškovou Kubošiovou, advokátkou so sídlom Košická 2624/32, 058 01 Poprad, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného v 1. rade jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Priznáva žalovaným v 1. až 4. rade nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:

I. Určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností - pozemkov parcely registra "C" nachádzajúcich sa v k. ú. B.:

- parc. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. X na Okresnom úrade odbor katastrálny B.

- par. č. XXX/XX o výmere X m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny B. podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 30.07.2014

- par. č. XXX/XX o výmere XX m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny B. podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 30.07.2014

- par. č. XXX/XX o výmere X m² - ostatné plochy, ktorá vznikla odčlenením od pozemku par. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy zapísanom na LV č. XXXX na Okresnom úrade odbor katastrálny B. podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 30.07.2014, pričom geometrický plán č. XX/XXXX z 30.07.2014 je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

II. Určuje, že zmluva o zriadení vecného bremena č. T. VV XX/XXXX uzatvorená medzi žalovanými v 1. a 4. rade zo dňa 28.06.2011 je neplatná.

III. Priznáva žalobcovi voči žalovaným v 1. - 4. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 132 ods.1, 2 OZ, §18, §19, §141, §20 z. č. 87/1958 Zb., §43 a § 47výchl.č.144/59Zb. § 2 ods. 1 z .č. 138/1991 Zb. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel znova k názoru, že žalobca sa stal výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností titulom darovania. Darovacou zmluvou uzavretou s F. Z. z 24.07.2014 žalobca nadobudol X-icu nehnuteľností pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X, darovacou zmluvou uzavretou s W. W. z 03.07.2015 žalobca nadobudol X-icu nehnuteľnosti pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X. Z identifikácie parciel je zrejmé, že časť parcely reg. E parc. č. XXX/X je identická s parcelami reg. C parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X. Z pripojených geometrických plánov je zrejmé, že parcela reg. C parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X, parcela parc. č. XXX/X bola oddelená z parcely parc. č. XXX/X, parcela parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/XX, parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/XX, parc. č. XXX/XX bola oddelená z parcely parc. č. XXX/XX. Pokiaľ sa darovaním stal žalobca výlučným vlastníkom parcely reg. E parc. č. XXX/X, vzhľadom na identifikáciu parciel sa stal aj výlučným vlastníkom parciel reg. C parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX.

3. Právne predchodkyne žalobcu v čase uzatvárania darovacích zmlúv boli podielovými spoluvlastníkmi predmetnej parcely. Z pozemno-knižnej vložky č. XXX je preukázané, že podielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXX/X boli: V. N. v podiele X/X-in, F. J. v podiele X/X-ina, V. O. v podiele X/X-ina, W. O. v podiele X/X-ina. Z uznesenia bývalého Štátneho notárstva v B. z 06.02.1956 č. j. D XXX/XX a z 01.03.1956 č. j. D XX/XX je zrejmé, že titulom dedenia po neb. V. N. a V. O. ich spoluvlastnícky podiel nadobudli F. J. v podiele X/X-iny a W. O. v podiele X/X-iny. Titulom dedenia po neb. F. J. nadobudol spoluvlastnícky podiel X/X-iny F. J. (uznesenie bývalého Štátneho notárstva v B. č. j. D XXX/XX z 11.11.1964). Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 13C 78/2012 z 15.02.2013 súd určil, že neb. F. J. bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností pozemkov parc. reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X v podiele X-ica, a že neb. W. O. bola ku dňu svojej smrti podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností - pozemkov parc. reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X v podiele X-ica. Z osvedčenia o dedičstve vydaného V. R. J. č. k. 21D 183/2013, D not 163/13 z 27.11.2013 mal súd preukázané, že F. Z. titulom dedenia nadobudla spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach po neb. F. J.. Pokiaľ žalovaný v 1. rade v konaní namietal, že F. Z. s poukazom na rodný list nebola potomkom F. J., mohla dediť v II. skupine ako osoba žijúca s poručiteľom najmenej po dobu X roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti, ktorá sa z tohto dôvodu starala o spoločnú domácnosť. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného v 1. rade, že F. Z. v II. skupine nemohla dediť ako jediný dedič. Uvedené nevyplýva z ust. § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Darovacou zmluvou uzavretou dňa 24.07.2014 medzi F. Z. a žalobcom nadobudol žalobca vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v podiele X-ica. Z osvedčenia o dedičstve vydaného V. O. K. č. k. 4D 252/2014, Dnot 227/201 z 29.04.2015 súd mal preukázané, že W. W. nadobudla spoluvlastnícky podiel X-ica na predmetných nehnuteľnostiach po neb. W. O.. Darovacou zmluvou uzavretou dňa 03.06.2014 medzi W. W. a žalobcom, žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v podiele X-ica. Darovaním sa stal žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemkov reg. E parc. č. XXX/X, XXX/X.

5. Pokiaľ sa v konaní žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom parc. reg. C parc. č. XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, z identifikácie parciel (č.l. 210) mal súd preukázanú identitu parcely reg. E XXX/X s parcelami reg. C parc. č. XXX/X a XXX/X, XXX/X, XXX/X, z ktorých geometrickým plánom č. XX/XXXX boli vytvorené parcely parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX.

6. Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní a doplnení dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ex lege. V konaní nebolo preukázané, žeby tak ako tvrdila zástupkyňa žalovaného v 1. rade, v minulosti došlo k vyvlastneniu sporných pozemkov. Žiadnym relevantným listinným dôkazom nebol preukázaný priebeh a ukončenie vyvlastňovacieho konania v súlade so zákonom. Z ust. § 20 ods. 1 zákona 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku vyplýva, že o vyvlastnení a o náhrade za vyvlastnenie rozhoduje stavebný úrad. V zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona stavebným úradom je výkonný orgán miestneho národného výkonu, ktorý má riadne vybudovanú stavebnú službu, a ktorý určí rada krajského národného výboru po vypočutí rady

okresného národného výboru vyhláškou v úradnom liste, inak výkonný orgán okresného národného výboru. V konaní žalobca nepreukázal existenciu vyvlastňovacieho rozhodnutia vo vzťahu k predmetným pozemkom, ktoré by vydal kompetentný orgán.

7. Žalovaný v 1. rade poukazoval na 3 etapy vyvlastňovacieho konania predmetných nehnuteľností.

8. K 1. etape v roku 1945: žalovaný v 1. rade poukazoval na uznesenie z 04.10.1945 (č.l. 66, 68 spisu), ktoré sa týkajú zahájenia vyvlastňovacieho konania, nepreukazujú existenciu vyvlastňovacieho rozhodnutia. Tak ako konštatoval odvolací súd, už v roku 1945 bola uvedená poznámka v pozemkovej knihe o začatí vyvlastňovacieho konania, ale toto bolo zrušené súdom o čom svedčí poznámka o zrušení vyvlastňovacieho konania v pozemkovej knihe. V tomto roku existuje len zápis o možnom vyvlastnení pozemku, ak sa nedohodnú s podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti pánom N. a spol.

9. K 2. etape v roku 1956: žalovaný v 1. rade predložil vyvlastňovacie rozhodnutie z 31.11.1956 vydané odborom pre výstavbu rady Okresného národného výkonu v B.. Predmetné rozhodnutie neobsahuje pečiatku oprávneného orgánu, podpis osoby, ktorá rozhodnutie vydala. Je zrejmé, že vyhláška ministra predsedu Štátneho výboru pre výstavbu č. 144/1959 Zb. z 23.07.1959 nadobudla účinnosť 01.08.1959. Vyvlastňovacie rozhodnutie z 31.11.1956 ako rozhodnutie štátneho orgánu i pred 01.08.1959 muselo obsahovať všeobecné náležitosti rozhodnutia, ktorými i v uhorskom obyčajovom práve bol podpis, pečiatka resp. pečať osoby vydávajúcej rozhodnutie.

10. K 3. etape: žalovaný v 1. rade poukazoval na vyvlastňovacie rozhodnutie Mestského národného výkonu, odbor výstavby a vodného hospodárstva v B. z 04.11.1964, ktoré bolo vydané za účinnosti zákona č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že vyvlastňovanie rozhodnutie nevydal kompetentný orgán - stavebný úrad v zmysle § 9 ods. 2 zákona 87/1958 Zb., keď odbor výstavby a vodného hospodárstva nie je výkonným orgánom miestneho národného výkonu, nebolo preukázané, žeby bol určený radou krajského národného výboru po vypočutí rady okresného národného výboru vyhláškou v úradnom liste. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu absencia doložky právoplatnosti nespôsobuje nulitosť rozhodnutia. Uviedol, že vyvlastňovanie je osobitný administratívny proces, ktorý začína na návrh alebo z podnetu vyvlastňovacieho orgánu a končí právoplatnosťou rozhodnutia. Vyvlastňovacie konanie sa riadi predovšetkým zásadou legality, čo znamená, že vyvlastniť možno len na základe zákona zodpovedným kompetentným orgánom. Žiadnymi listinnými dôkazmi v konaní žalovaný v 1. rade nepreukázal, že došlo k vyvlastneniu sporných pozemkov v rokoch 1954, 1956, 1964, teda následne žalovaný v 1. rade nemohol ex lege nadobudnúť na základe zákona 138/1991 Zb. vlastnícke právo k sporným pozemkom.

11. Pokiaľ žalovaný v 1. rade nebol vlastníkom sporných pozemkov, nemohol platne previesť vlastnícke právo na žalovaného v 2. rade a žalovaný v 2. rade následne na žalovaného v 3. rade. Kúpnu zmluvu z 18.04.2007 uzatvorenú medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade a kúpnu zmluvu z 07.06.2007 uzatvorenú medzi žalovanými v 2. a 3. rade považuje za absolútne neplatné právne úkony v zmysle zásady „nemo plus iuris ad alium transfere potest, quan ipse habet“ (Paul.D.50,17,54) - nikto nemôže na druhé previesť viac práva, ako sám má. Na základe doplneného dokazovania súd opätovne dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodol tak, ako je uvedené v enunciáte rozsudku.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade, ktorý uviedol, že sa jedná v poradí o druhý rozsudok prvostupňového súdu v tomto spore, úlohou prvostupňového súdu bolo jeho vrátenie súdu prvej inštancie na nové konanie vykonať dokazovanie oboznámením sa s pripojeným spisom bývalého MsNV B..

Etapa vyvlastnenia z roku 1945: Právny stav k pozemkom, parc.č. XXX/X a XXX/X je pôvodne deklarovaný v pozemnoknižnej vložke XXX pre k.ú. B., v časti B - vlastníctvo na základe č. d. XXX/XXXX, keby bolo poznamenané zahájenie vyvlastňovacieho pokračovania ohľadom parc. č. XXX/X. Z pozemnoknižnej vložky č. XXX nevyplýva, aby poznámka ohľadom zahájenia uvedeného vyvlastňovacieho konania bola zrušená súdom. Výmer „Vyvlastnenie pozemkov na stavbu preložky štátnej cesty N. - G. zo dňa 5. Septembra. 1945, č.d. XXX/XXXX“ zapísaný v pozemnoknižnej vložke č. XXX v časti B. Na základe č.d.XXX/XXXX - podľa Uznesenia Štátneho notárstva v B. zo dňa 06. Februára 1956 sa odpísali parcely č. XXX/X a XXX/X a zapísali sa do novej vložky č. XXXX, právny stav o uvedených pozemkoch z vložky č. XXX z roku 1945 - zahájenie vyvlastňovacieho konania bol opomenutý.

Etapa vyvlastňovania z roku 1955-1956: Dôkazné bremeno o „nevyvlastnení“ žalobca neunesol, nakoľko nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby začaté vyvlastňovacie konanie bolo ukončené inak, ako jeho právoplatným rozhodnutím o vyvlastnení. Zahájenie tejto 2. Etapy vyvlastnenia, sa ako právna skutočnosť taktiež ako mala premietnuť do pozemnoknižnej vložky č. XXXX pri odpísaní parciel č. XXX/X a XXX/X z vložky č. XXX. Prvá a druhá etapa nie sú až tak dôležité v uvedenom spore. Žalovaný v 1. rade poukazuje na ne len v súvislosti s výmerou sporných pozemkov - z dôvodu toho, že v tretej etape vyvlastňovania išlo už len o posledné m², ako zbytky, ktoré ostali z pozemkov, parciel č. XXX/X a XXX/X. Tretia etapa vyvlastňovania z roku 1964: Žalovaný v 1. rade produkoval pre uvedenú 3. etapu vyvlastnenia jednoznačné dôkazy o existencii právoplatného a vykonateľného rozhodnutia o vyvlastnení. Predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie vydal orgán príslušný na vyvlastňovacie konanie.

- predmet a rozsah vyvlastnenia
- mená osôb alebo organizácií, v prospech ktorých sa vyvlastňuje
- meno osôb, na ťarchu ktorej sa vyvlastňuje
- dôvody vyvlastnenia
- lehotu, do ktorej je vyvlastniteľ povinný začať s užívaním vyvlastnenej nehnuteľnosti alebo práva
- pri zriadení práva stavby alebo iných vecných práv čas, na ktorý sa právo zriaďuje
- výšku náhrady za vyvlastnenie a podmienky jej zročnosti

13. Ustanovenie §47 vyhlášky č. 144/1959 Zb. je kogentným ustanovením. Tvrdenie súdu, že v rozhodnutí je nesprávne uvedené číslo parcely je nesprávne, nakoľko v roku 1964 sa pre evidovanie nehnuteľnosti používali čísla EV (evidencie nehnuteľnosti), ktoré deklarovali užívaci vzťah. mpč. Čísla (miestopisné čísla) deklarovali právny vstav podľa pozemkovej knihy, že parcela EN č. XXX zodpovedá mpč. XXX/X a XXX/X, z čoho je zrejmé, že užívaci stav podľa evidencie nehnuteľnosti (EN) bol identický so stavom právnym (mpč), vyvlastnenia pozemky mpč. XXX/X a XXX/X mali spolu výmeru XXX m². To znamená, že v súčasnej dobe v žiadnom prípade výmera EKN parcely č. XXX/X vo vlastníctve žalobcu nemôže mať výmeru XXXXm². Výmera pozemkov registra EKN v katastri nehnuteľnosti nie je záväzným údajom. Bolo preto správne, ak žalovaný v 1. rade navrhol, aby do konania bol prizvaný znalec z odboru geodézie, aby sa tieto rozpor odstránili.

V roku 1964 Miestny národný výbor v B. odbor výstavby, ako stavebný úrad bol kompletný vydávať vyvlastňovacie rozhodnutia. V archívnom spise sa nachádzajú zápisnice z ústneho prejednávania veci, 04.11.1964 bolo právoplatné a vykonateľné svedčí aj Žiadosť Miestneho národného výboru, odboru výstavby a vod. hospodárstva zo dňa 29.01.1965 adresovaný Okresnému národnému výboru, odboru výstavby a energet. O preplatenie nehnuteľnosti vyvlastnených pre investičnú výstavbu z mimolimitného fondu.

Tretiu etapu vyvlastňovania považuje za právne najdôležitejšiu fázu vyvlastnenia pozemnoknižných parciel č. XXX/X a XXX/X. Žalovaný sú predložil originál celého archívneho spisu, ktorý sa zachoval v archíve žalovaného v 1. Rade. Obsahuje ručne vyznačenú doložku právoplatnosti dňom 15.12.1964 s poznámkou na prvej strane hore poznámkou ex 05.11.1964 (pozn: je to dátum expedície-odoslania účastníkom konania).

14. Dôkazy o vyvlastnení dotknutých pozemkov, ktoré v konaní produkoval, jednoznačne preukazujú, že vyvlastňovacie konanie boli riadne zahájené. Nemožno spravodlivo požadovať od žalovaného v 1. Rade, aby tak značne časovým odstupom času od vyvlastnenia predložil kompletne spisové materiály s kompletnými rozhodnutiami a ich podkladmi. Najmä tretia etapa - vyvlastnenia z roku 1964 bola aj právoplatne ukončené a vyznačenie právoplatnosti vyplýva zo samotného rozhodnutia. Dňa 18.04.2018 žalovaný v 1. Rade preukázal správnosť doručenia uvedeného rozhodnutia. Navrhol doplniť dokazovanie a to ustanovením znalca, ktorý by posúdil pravosť vyvlastňovacieho rozhodnutia, ak by súd dospel k názoru, že nebude akceptovať doložku právoplatnosti na uvedenom rozhodnutí. Súd návrh na vykonanie uvedeného dôkazu zamietol, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonala navrhované dôkazy.

15. Súd prvej inštancie disponuje originálom spisu o celom vyvlastňovacom konaní. Ukončenie vyvlastňovacieho konania iným spôsobom ako vydaním právoplatného rozhodnutia nebolo zo strany žalobcu preukázané.

16. Podobne aj na vyslovenie neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena nie je príslušný civilný súd, nakoľko v rámci určovacej žaloby nemôže určiť, že Zmluva o zriadení vecného bremena č. T. VB XX/XXXX zo dňa 08.07.2011 uzavretá medzi W. B. a spoločnosťou FORESTER RESIDENCE, s.r.o., je neplatná. Predmetný právny úkon je platný a to dňom podpisu oboch zmluvných strán a právne účinky vznikli na základe vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností dňa 25.8.2011 v katastrálnom konaní. Rozhodnutie o povolení vkladu nadobudlo právoplatnosť. Právoplatné rozhodnutie mohol preskúmať a zrušiť výlučne iba správny súd na základe žaloby podľa ustanovení § 247 O.s.p. a v súčasnosti podľa novej právnej úpravy Správneho súdneho poriadku.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f), g), h) navrhujeme, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Poprade zo dňa 15. mája 2018 č. k. 17C/176/2014 - 461 podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu sa zamietá, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a nové rozhodnutie.

18. Proti rozsudku podali odvolanie žalovaní v 2. - 4. rade. V odvolaní uviedli, že žalovaný 2 tvrdil a tvrdí nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v súdnom konaní vo vzťahu k určeniu neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena č. OSM VV XX/XXXX zo dňa 28.06.2016, keď nikdy nebol a nie je účastníkom tohto právneho úkonu.

19. Rovnako tak žalovaný 3 namietal a namieta nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v súdnom konaní vo vzťahu k určeniu neplatnosti zmluvy o zriadení vecného bremena.

20. Súčasne žalovaný 4 namietal a namieta nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v súdnom konaní vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré je predmetom súdneho konania, pretože nikdy nemal a ani v súčasnosti nemá vlastnícky či iný právny vzťah k týmto pozemkom.

21. Žalovaný 2, žalovaný 3 a žalovaný 4 v priebehu konania pred prvostupňovým súdom viackrát poukázali na to, že práva k pozemkom nadobudli v dobrej viere (dobromyseľne), a to vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k pozemkom žalovaným 2 od žalovaného.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný 2, žalovaný 3 a žalovaný 4 navrhli, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 17C/176/2014-461 zo dňa 15.05.2018 zmenil, že žalobu v celom rozsahu zamietá a žalovanému 2, žalovanému 3 a žalovanému 4 prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. Žalobca sa vyjadril aj k odvolaniu žalovaných v 2. až 4. rade., ktorý uviedol:

„Na základe tohto tvrdenia žalovaných 2., 3. a 4. o nedostatku ich pasívnej legitímácie sú absolútne nesprávne a zavádzajúce a súd mohol rozhodnúť o všetkých nárokoch, ktoré si žalobca uplatnil voči žalovaným v jednom rozsahu. V konečnom dôsledku aj judikatúra, ktorú žalovaní v 2., 3. a 4. rade citujú zdôrazňuje, že sú vždy okolnosti konkrétneho prípadu. Kým v prípade žalovaných v 2., 3. a 4. rade si títo môžu od toho, kto ich uviedol do omylu, uplatňovať náhradu škody, ktorá im vznikla, žalobca si v prípade, že bude pozbavený vlastníctva z dôvodu, že súd poskytne ochranu dobrej veci (dobromyseľnosti) týmto žalovaným žiadnu náhradu škody ani iné práva uplatňovať nemôže. Je teda zrejmé, že v tomto prípade by bol poškodený princíp (idea) spravodlivosti, pretože ochrana by sa poskytla tým, ktorí majú možnosť aj iných nárokov, a to na úkor toho, kto žiadny ďalší nárok nemá. Konkurencia práv, a síce ochrana dobrej viery žalovaných v 2., 3. a 4. rade a ochrana vlastníctva žalobcu v tomto prípade musí byť vyriešená na princípe, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má tak, ako to uviedol prvostupňový súd.“

24. K odvolaniu žalovaného v 1. rade sa vyjadrili žalovaní v 2. až 4. rade poukázali a poukazujú na to (aj prostredníctvom nimi podaného odvolania voči prvostupňovému rozsudku), že nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (resp. právo zodpovedajúce vecnému bremenu v prípade žalovaného 4. rade dobromyseľne, a teda že ich dobromyseľne nadobudnuté práva by mali požívať právnu ochranu.

25. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade: „Ústavný súd v súčasnosti už ustálenou rozhodcovskou praxou vyslovil závery o ochrane dobrej viery dobromyseľného nadobúdateľa, pričom ak sa prvostupňový súd od tejto rozhodovacej praxe odklonil, bol povinný tento svoj odklon náležite odôvodniť. Prvostupňový súd jednak odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe a jednak absenciou

riadneho a náležitého odôvodnenia odklonu zaťažil prvostupňový rozsudok vadou nesprávneho právneho posúdenia veci a vadou jeho nespreskúmateľnosti.“

26. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádza v zmysle ust. §378 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. až 4. rade je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, dospel však k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

27. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

28. Z obsahu spisu je zrejmý tento skutkový stav:

Z listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti pozemkov parc. reg. E parc. č. XXX/X o výmere XXXX m² - ostatné plochy a parc. č. XXX/X o výmere XXX m² - ostatné plochy. Z listu vlastníctva č. X súd zistil, že žalovaný v 1. rade je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti: pozemku parcely reg. C parc. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy. Na liste vlastníctva č. XXXX súd zistil, že žalovaný v 2. rade je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti: pozemkov parcely reg. C parc. č. XXX/XX o výmere XX m² - zastavané plochy a nádvoria a parc. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy. Z listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že žalovaný v 3. rade je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti: pozemkov parcely registra C parc. č. XXX/XX o výmere XX m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy, parc. č. XXX/X o výmere XX m² - ostatné plochy. Z pozemno-knižnej vložky č. XXX súd zistil, že v minulosti boli ako vlastníci pozemku parc. č. XXX dom súp. č. XX s dvorom na K. ulici č. XX o výmere X árov XX m² a záhrady v intraviláne o výmere X ár XX m² boli zapísaní V. N. v podiele X/X-iny, vdova F. J. v podiele X/X-ina, V. O. v podiele X/X-ina, W. O. v podiele X/X-ina.

29. Geometrickým plánom č. XX-XXX/XX boli vytvorené z parcely parc. č. XXX/X o výmere XXX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XXX m² a parc. č. XXX/XX o výmere XX m² a z parcely parc. č. XXX/X o výmere XXXX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XXXX m², parc. č. XXX/X o výmere XX m², parc. č. XXX/X o výmere XX m², parc. č. XXX/X o výmere XX m². Geometrickým plánom č. XX-XX/XX boli vytvorené z doterajšej parcely parc. č. XXX/X, parcely parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/XX, XXX/X, XXX/XX, XXX/XX a z parcely parc. č. XXX/X parcela parc. č. XXX/X. Geometrickým plánom č. XX-XXX/XX boli vytvorené parcely parc. č. XXX/X o výmere XXXX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XXX m², parc. č. XXX/X o výmere XX m², parc. č. XXX/XX o výmere X m², parc. č. XXX/XX o výmere XXmX, parc. č. XXX/XX o výmere XmX. Z parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m², parc. č. XXX/XX o výmere XX m² z parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m², parc. č. XXX/XX o výmere X m². Z parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m² parcela parc. č. XXX/X o výmere XX m², z parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m² parcely parc. č. XXX/X o výmere XX m² a parc. č. XXX/XX o výmere X m². Geometrickým plánom č. XX-XXX/XX došlo k oprave pôvodne vyhotoveného geometrického plánu č. XX-XXX/XX.

30. Z dedičského rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v B. vo veci sp. zn. D 243/64 z 11.11.1964 po neb. F. J. súd zistil nadobudnutie dedičstva F. J. a to pozemkov parc. č. XXX/X a XXX/X. Z dedičského rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva v B. vo veci sp. zn. D 43/56 z 01.06.1956 po neb. V. O. súd zistil nadobudnutie dedičstva a to vo vložke č. XXX mpč XXX/X, XXX/X v prospech F. J. a W. O. každej v X-ici. Z osvedčenia o dedičstve V. O. K. vo veci sp. zn. 4D 252/2014, D not 227/2014 po neb. W. O. súd zistil nadobudnutie dedičstva pozemkov registra E XXX/X, XXX/X v prospech W. W.. Z dedičského rozhodnutia sp. zn. 21D 183/13 po neb. F. J. z 27.11.2013 súd zistil nadobudnutie dedičstva a to pozemkov parcely registra E parc. č. XXX/X, XXX/X v prospech F. Z.. Z rodného listu F. Z. rod. E. súd zistil otca F. Z. rod. E., ktorým bol W. E..

31. Rozsudkom Okresného súdu Poprad vo veci 13C 78/2012 z 15.02.2013 súd určil, že neb. F. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom B., M. XXXX/XX, bol ku dňu svojej smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností pozemkov: registra E parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere XXXX m² a parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere XXX m² v X-ici v pomere k celku, a že neb. W. O., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Y. K., O. XXX bola ku dňu svojej smrti podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností pozemkov registra E parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere XXXX

m2 a parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere XXX m2 v X-ici v pomere k celku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 25.03.2013.

32. Okresný národný výbor v B. dňa 05.09.1945 vydal výmer, na základe ktorého bolo potrebné pozemky určené pre stavbu preložky získať okrem iného na základe dohody medzi Mestským národným výborom B. a vlastníckmi okrem iných parciel XXX/X vložka č. XXX. Dňa 04.11.1964 Mestský národný výbor odbor výstavby a vodného hospodárstva v B. vydal rozhodnutie o vyvlastnení v prospech žalobcu pozemkov parc. č. XXX vlastníctvom patriace F. J. v X-ici, W. O. v podiele X-ica. Rozhodnutie nebolo opatrené pečiatkou. Údaj o právoplatnosti a vykonateľnosti bol dopísaný rukou. Dňa 05.05.1955 Miestny národný výbor v B. vydal výmer stavebníkovi Manganorudné bane n.p. podnikové riaditeľstvo B. o povolení realizovať stavbu bytovej jednoty na parcele okrem iného aj k parc. č. XXX/X. Odbor pre výstavbu Okresného národného výboru v B. dňa 31.11.1956 vydal vyvlastňovacie rozhodnutie, ktorému chýba pečiatka, podpis osoby oprávnenej pre vydanie vyvlastňovacieho rozhodnutia, doklad o právoplatnosti, ktorý sa okrem iného týka vyvlastňovania pozemkov parc. č. XXX/X, XXX/X o výmere XXX m2 vlastníkov F. J., F. J.. Mestský národný výbor odbor výstavby a vodného hospodárstva v B. dňa 18.06.1964 vydal rozhodnutie o vyvlastnení za náhradu v prospech Mestského národného výboru v B. okrem iného nehnuteľností zapísaných v pozemno-knižnej vložke XXX z parciel XXX/X, XXX/X vlastníkov F. a F. J.. Darovacou zmluvou z 24.07.2014 F. Z. previedla na žalobcu spoluvlastnícky podiel X/X-ica na pozemkoch parcely registra E parc. č. XXX/X o výmere XXXX m2 a parc. č. XXX/X o výmere XXX m2. Darovacou zmluvou z 03.07.2015 W. W. previedla na žalobcu spoluvlastnícky podiel X-ica na nehnuteľnostiach pozemkov E parc. č. XXX/X o výmere XXXX m2 a parc. č. XXX/X o výmere XXX m2. Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade previedol žalovaný v 1. rade vlastníctvo k pozemkom parcely registra C parc. č. XXX/X a XXX/X na žalovaného v 1. rade. Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 07.06.2007 žalovaný v 2. rade previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam pozemkom parcely registra C parc. č. XXX/XX, XXX/X na žalovaného v 3. rade. Zmluvou o zriadení vecného bremena z 28.06.2011 žalovaný v 1. rade zriadil vecné bremeno v prospech žalovaného v 4. rade ako vlastníka pozemku parcela č. KN-C XXX/X spočívajúce v práve realizácie stavby, užívania, údržby a opráv a prípadne rekonštrukčných prác a povinnosti povinného z vecného bremena toto právo trpieť. Vecné bremeno bolo zriadené na dobu 10 rokov.

33. Podľa § 132 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

34. Podľa § 18 ods. 1 zákona 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku, ak to vyžaduje uskutočnenie úloh určených štátnym plánom rozvoja národného hospodárstva, uskutočnenie stavby alebo jej užívanie alebo vykonanie asanácie, možno potrebné nehnuteľnosti alebo práva k nim vyvlastniť. Ak nejde o vyvlastnenie na účely uskutočnenia úloh určených štátnym plánom rozvoja národného hospodárstva, možno nehnuteľnosti alebo práva k nim vyvlastniť, len ak prevažuje záujem na uskutočnení alebo užívaní stavby alebo na vykonaní asanácie nad iným oprávneným záujmom doterajšieho vlastníka alebo iného oprávneného.

35. Podľa § 18 ods. 4 zákona 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku, prechodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vyvlastnením zanikajú všetky práva tretích osôb k nej, pokiaľ rozhodnutie o vyvlastnení neustanovuje niečo iné.

36. Podľa § 2 ods. 1,2, z.č. 138/1991 Zb.do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Veci, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým, príspevkovým organizáciám a drobným prevádzkárňam národných výborov, ku ktorým prešla zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného predpisu prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú.

37. V dôsledku dovolania žalovaných vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR č. k. 4Cdo/222/2019-624 zo dňa 21.10.2020 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove 18Co/156/2018-564 zo dňa 22.05.2019 a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR najmä uviedol:

„Žiadne skutkové okolnosti, ktoré už odzneli, nemožno totiž následne, ex post, preukázať s absolútnou istotou. Vždy pôjde o otázku určitej miery pravdepodobnosti. Absolútna istota je teda dôkazný štandard, ktorý nie je možné v súdnom konaní aplikovať, lebo by pri tom dôkazné bremeno prakticky nebolo možné uniesť.

Preto v sporoch, v ktorých časový odstup od rozhodnej skutočnosti podstatne prekračuje i vydržacie lehoty alebo lehoty škartačné, nie je namieste extenzívnym spôsobom spochybňovať, či otvárať záležitosti, ktoré pred mnohými desaťročiami založili právne vzťahy, čo platí rovnako pri spochybňovaní zákonnosti správneho (administratívneho) rozhodnutia o vyvlastnení, vrátane postupu správneho orgánu v konaní, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo, preto pokiaľ niekto tvrdí, že sa určité veci v dávnej dobe neuskutočnili, obvyklým či úradným postupom, je dôkazné bremeno o tom, že v danom prípade tomu tak nebolo, na ňom. teda na žalobcovi a nie žalovanom 1/ (tu v prípade pochybností platí zásada prezumpcie správnosti správneho aktu).

V rovine ústavnoprávnej platí, že v práve na spravodlivý proces obsiahnutá zásada „rovnosti zbraní“ v civilnom súdnom konaní všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprímerané, t. j. aby každá zo strán mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju, z pohľadu konania ako celku, podstatným spôsobom neznevýhodňujú vzhľadom k protistrane. Cieľom zásady rovnosti zbraní je potom dosiahnutie „spravodlivej rovnováhy“ medzi stranami sporu.“

38. Vyslovený právny záver je preň záväzný, pričom v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 449 ods. 1, § 453 ods. 3 a § 455 CSP).

39. Podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, súdov Českej republiky a Európskeho súdu pred ľudské práva, dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá súdna ochrana aj pred pôvodným vlastníkom.

40. Ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v uznesení sp. zn. 6 Cdo 71/2011 z 27. februára 2013, ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“, možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný. Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Poskytnutie tejto ochrany sa vo svojich dôsledkoch prejaví ako možnosť dobromyseľného nadobúdateľa pokračovať v oprávnenej držbe.

41. Vo svojom náleze ústavný súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, predovšetkým na nález sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28. januára 2016, v ktorom Ústavný súd Českej republiky zhrnul svoju doterajšiu judikatúru s jasným záverom o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť ústavnoprávnu ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Nevyhnutným predpokladom pre tento originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, ktorú sú všeobecné súdy povinné dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu. Potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu.

42. V spore medzi pôvodným vlastníkom a dobromyseľným nadobúdateľom vlastníckeho práva prichádza do úvahy aj prípadná aplikácia všeobecne uznávanej právnej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“. Ako v tejto súvislosti konštatoval napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5 SŽF 65/2011, podľa uvedenej právnej zásady, ktorá platila už v rímskom práve, „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satifikčné a pod.

43. V predmetnej veci žalovaný v 1. rade predložil dostupné dôkazy, týkajúce sa spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k pôvodným mpč. parcelám XXX/X XXX/X (totožne vedených v rovnakom označení

aj v reg. „ E „ katastra nehnuteľností, k.ú. B.). V roku 1964 Miestny národný výbor v B. odbor výstavby, ako stavebný úrad, bol kompletný vydávať vyvlastňovacie rozhodnutia. V archívnom spise sa nachádzajú zápisnice z ústneho prejednávania veci, 04.11.1964 bolo právoplatné a vykonateľné svedčí aj žiadosť Miestneho národného výboru, odboru výstavby a vodného hospodárstva zo dňa 29.01.1965 adresovaný Okresnému národnému výboru, odboru výstavby, z dôvodu preplatenia vyvlastnených nehnuteľností pre investičnú výstavbu.

44. Žalovaný predložil originál celého archívneho spisu, ktorý sa zachoval v archíve žalovaného v 1. rade. Obsahuje vyznačenú doložku právoplatnosti dňom 15.12.1964 s poznámkou na prvej strane hore poznámkou ex 05.11.1964 (hoci ručne vyznačenú), (vid' bod 32 rozsudku) .

45. Odvolací súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v predmetnej veci vychádza z jeho záverov, že časový odstup od rozhodnej skutočnosti podstatne prekračuje i vydržacie lehoty alebo lehoty škartačné. Preto nie je namieste extenzívnym spôsobom spochybňovať, či otvárať záležitosti, ktoré pred mnohými desaťročiami založili právne vzťahy, čo platí rovnako pri spochybňovaní zákonnosti správneho (administratívneho) rozhodnutia o vyvlastnení, vrátane postupu správneho orgánu v konaní, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo, preto pokiaľ niekto tvrdí, že sa určité veci v dávnej dobe neuskutočnili, obvyklým či úradným postupom, je dôkazné bremeno o tom, že v danom prípade tomu tak nebolo, na ňom. teda na žalobcovi a nie žalovanom 1/ (tu v prípade pochybností platí zásada prezumpcie správnosti správneho aktu). Vychádzal aj z faktu, že žaloba bola podaná v roku 2014, teda po 50tich rokoch od poslednej etapy vyvlastnenia nehnuteľností.

46. Hoci je v zmysle článku 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vlastnícke právo nepremiiteľné, plynutie času samozrejme má právny význam a môže viesť k oslabovaniu vlastníckeho práva, prípadne až k jeho zániku, a to nielen v súvislosti s aplikáciou inštitútu vydržania (§ 134 Občianskeho zákonníka), ale tiež pri originárnom nadobúdaní vlastníckeho práva v dobrej viere. Čím dlhší čas uplynie od nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, tým má ústavnoprávna ochrana princípu právnej istoty bona fide vlastníka na „ miske váh „bolo vhodné prikloniť sa k ochrane vlastníckeho práva dobromyseľného držiteľa.

47. Žalobca nadobudol vlastníctvo od právnych nástupcov pôvodných vlastníkov sporných nehnuteľností, pritom právni predchodcovia boli účastníkmi všetkých troch vyvlastňovacích konaní. Je zřejmé, že právni predchodcovia žalobcu nadobudli svoje vlastníctvo, napriek poznámkam o vyvlastňovacom konaní, za situácie, kedy poznámka o započatí vyvlastňovacieho konania z vo vl. č. XXX (tam boli p.č. XXX/X a XXX/X pôvodne zapísané), nebola prenesená do vl. č. XXXX, kde boli p.č. XXX/X a XXX/X zapísané v roku 1956. Tak bol vytvorený priestor pre následné právne úkony (dedičské konania, zmluvy o prevode vlastníckeho práva, atď.), ktoré vyústili v nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom (vid' body 28. až 31. rozsudku), za situácie legitímneho nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným v 1. rade.

48. Na základe vyššie uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru o tom, že žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne voči všetkým žalovaným. Žalovaný v 1. rade nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti na základe rozhodnutí, opísaných v bode 32 tohto rozsudku . Žalovaný v 1. rade v postavení dobromyseľného nadobúdateľa parcely, ktorá bola predmetom sporu, mal legitímne právo nakladať s ňou, ako s vlastnou aj vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade.

49. Z týchto dôvodov, odvolací súd rozhodnutie súdu 1. inštancie zmenil podľa ust. § 388 CSP aj s ohľadom na ust. § 455 CSP, pretože bol viazaný záväzným právnym názorom dovolacieho súdu a žalobu žalobcu z vyššie uvedených dôvodov, ako nedôvodnú zamietol

50. O trovách celého konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, teda v zmysle zásady úspechu. Preto priznal žalovaným v 1. až 4. rade nárok na náhradu trov konania žalovaným v 1. až 4. rade voči žalobcovi v rozsahu 100%.

51. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).